

אנטי שאנטי

הודו היא לא רק אלים, יוגה וצי'פאטי. המגוון האתני הרחב הוליד קבוצות בדלניות אלימות וטרור מקומי. לצערנו, זה בדיוק המקום שבו חברות ישראליות יכולות להשתלב

מאת עו"ד ענת ברנשטיין-ריין

נ שנוסעים לסרי לנקה מרגישים בבית. מחסומים, אנשי צבא ובדיקות ביטחוניות בכל נקודה בעיר קולומבו. בהודו זה עדיין לא כך. לפני שנתיים, כשבבית המלון הקבוע שלי במומבאי התקינו מערכת שיקוף בכניסה והתעקשו לברוק כל תיק, היה לי דו"ח וו. אך החשש מפעולות טרור אינו דבר חדש בהודו. המדינה, שחוגגת 61 שנות עצמאות (כמעט יחד איתנו), מתמודדת מראשית ימיה עם ארגוני טרור שונים, כך שההתפרצויות האלימות של השנים האחרונות אינן בגדר הפתעה. ב-1984 נרצחה ראש הממשלה אינדירה גנדי על ידי שומר ראשה הסיקי. וב-1991, בנה, רג'יב גנדי, נרצח על ידי קבוצת טרור טמילית. בשש השנים האחרונות נהרגו בהודו אלפי אנשים בפעולות טרור, ולפני חודש בלבד אירעו 18 פיצוצים במדינת אסאם (בצפון-מזרח הודו). הטרור ההודי שהיה מזוהה עם אזור הסכסוך במדינת קשמיר וג'אמו, בגבולה הצפוני עם פקיסטאן, הרים את ראשו, עזב את אזור הסכסוך והדרים אל הערים הראשיות. הודו היא פדרציה של 28 מדינות ושבע טריטוריות לאומיות ומקבץ גדול של קבוצות אתניות, דתות, קאסטות, מעמדות ועוני כבד. לא ייתכן שתשרור בין כל אלו הרמוניה מוחלטת. מאחורי התרמית של מדינה שמצליחה לאחד את השונה בהצלחה ובסובלנות מסתתרות קבוצות בדלניות שאינן מרוצות מההנהגה ומהמצב הכלכלי-מדיני ופעולות "לחלק את העושר" בצורה הוגנת יותר. העיקריות שבהן הן המחותרות המוסלמיות והמחותרת הקומוניסטית (מאוואיסטית) הקרויה "נקסליט" ומקורה במדינת מערב בנגל שבמזרח הודו.

כאחרונה אמר ראש הממשלה מנמוהן סינג כי הוא רואה בנקסליטים את הבעיה הביטחונית החמורה ביותר של הודו. בנוסף לאלו יש קבוצות בדלניות הקוראות לשינויים טריטוריאליים, כגון המחותרת הסיקית במדינת פונג'ב או הבדלנים של מדינת אסאם. המחותרות המוסלמיות (המוג'אהדין ההודי, ה-LET הפקיסטאני, תנועת הסטודנטים המוסלמים ואל'קאעדה) יושבות בעיקר בגבול פקיסטאן ויוצאות להתקפות בערים המרכזיות. מעבר לאיום על שלום הציבור, יוצרות קבוצות אלה אווירה בלתי אוהדת כלפי כלל המוסלמים בהודו. סיבה נוספת למצב הביטחוני היא המחסור בכוחות שיטור. בעוד הנורמה בעולם היא שני שוטרים לאלף איש (במדינות המערב יש גם ארבעה), בהודו יש שוטר אחד לאלף, ובאזורים הנידחים אין כמעט כיוסי משטרה, מה שמהווה כר פורה לפעילות של ארגוני טרור. תחום ביטחון המולדת בהודו מצוי עדיין בחיתוליו, והחברות הישראליות יכולות למצוא בו שוק חדש ומבטיח. על פי מחקר חדש של חברת הומלנד סקיוריטי ריסרץ',

שוק ביטחון המולדת העולמי יצמח בעשור הקרוב ל-250 מיליארד דולר, כשהודו עתידה להיות השוק השביעי בגודלו, עם כ-4% מכלל השוק. הודו גם סומנה כאחת המדינות בעלות הצמיחה המהירה ביותר בשוק זה, בשל הצמיחה הכלכלית והתחזקות ארגוני הטרור. ישראל נהנית בהודו ממוניטין "ביטחוני", ואולם רק חברות ישראליות בודדות כמו תדיראן והתעשייה האווירית הצליחו לתרגם זאת להצלחה עסקית. חברות ישראליות צריכות אם כן לנסות להשתלב בשלל הפרויקטים המתוכננים להקמה והרחבה של נמלי תעופה במדינה – בהודו יש 125 נמלי תעופה, מהם 11 נמלים בינלאומיים הדורשים סטנדרטים גבוהים של אבטחה. תחומים אחרים שמעניין לבחון הם אבטחה עירונית, אבטחת אישים, אבטחת כלים ימיים, אבטחת תשתיות וצינורות אנרגיה, גבולות ואבטחת מבנים. הודו נאלצת להתמודד היום עם אתגר גדול, וישראל צריכה להיות שותפה אמיתית ובעלת אינטרסים להצלחה, הן בפן הפוליטי והן בפן הכלכלי. ב-23-26 בפברואר יתקיים בעיר בנגלור (הקרויה כיום בנגלורו) יריד טכנולוגיות בינלאומי שמארגנת CH, הקונפדרציה של התעשיות ההודיות. בין השאר תיערך ביריד תערוכת SAFE 2009 שעניינה ביטחון המולדת, אבטחת מידע, כיבוי אש ובטיחות (www.ietfindia.in/security.asp). ויושם בה דגש על הטכנולוגיות הישראליות. לשכת המסחר ישראל-אסיה מארגנת משלחת של חברות ואנשי עסקים שיציגו בה (להרשמה: airc@012.net.il).

הכותבת היא מנכ"ל משותף ב-A&G Partners, סגן יו"ר לשכת המסחר ישראל-הודו, יו"ר לשכת המסחר ישראל-סין לנקה. לתגובות: anan@angp.net

יצולום: הירטום